

แนวปฏิบัติที่เรื่อง
การวิจัยในชั้นเรียนในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา
(Covid 19)

สำหรับบุคลากรสายวิชาการ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2563

การถอดบทเรียนด้านการวิจัยในชั้นเรียนในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา (Covid 19)

ภาพที่ 1 การประชุมเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการถอดบทเรียนด้านการวิจัยในชั้นเรียน

1. ความหมายของวิจัยในชั้นเรียน

เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาเทคนิคและการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยงานวิจัยอาจเป็นการศึกษาเพื่อคิดค้นเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ หรือเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบเดิมกับแบบใหม่ ซึ่งกระบวนการวิจัยจะช่วยพัฒนากลุ่มเป้าหมาย(ผู้เรียน)ให้มีองค์ความรู้และศักยภาพมากขึ้นผ่านเครื่องมือวิจัย ภายหลังเมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นผู้สนใจในวงวิชาการสามารถนำงานวิจัยไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงนำไปพัฒนาระบบการศึกษาไทยต่อไปได้

2. เหตุผลในการตัดสินใจเลือกทำวิจัยในชั้นเรียน

เหตุผลของผู้สอนในการตัดสินใจเลือกทำวิจัยในชั้นเรียนมีดังต่อไปนี้ 1. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีองค์ความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น 2. เพื่อศึกษาและหาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน เช่น BBL และ PBL ไปจนถึงการแก้ไขปัญหาประเด็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากผู้เรียน 3. เพื่อพัฒนาตัวผู้วิจัย (ผู้สอน) ให้มีทักษะการวิจัย ทักษะทางวิชาการ และทักษะปฏิบัติที่เพิ่มมากขึ้น 4. เพื่อต้องการทุนวิจัย 5. เพื่อให้มีงานวิจัย/บทความวิจัยที่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้และนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา รวมถึงระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศไทยได้ 6. เพื่อนำผลงานมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือน 7. เพื่อนำผลงานมาเป็นศักยภาพทางวิชาการให้กับทางหลักสูตร ทางคณะ และทางมหาวิทยาลัย 8. เพื่อสร้างเครือข่ายกับนักวิชาการศาสตร์อื่นๆ และได้รับประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 2 บรรยากาศการเรียนการสอนเพื่อเก็บข้อมูลวิจัยในชั้นเรียน

3. กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน มีเทคนิค กระบวนการและระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 เทคนิคการเลือกประเด็นในการทำวิจัยในชั้นเรียน

1. เลือกจากวิชาที่ตนเองสอน (รับผิดชอบ) หรือวิชาที่ถนัดที่สุด เนื่องจากผู้สอนจะมองเห็นถึงประเด็นที่ต้องการพัฒนาหรือแก้ไขได้ชัดเจนกว่าวิชาที่ไม่ถนัด รวมถึงผู้สอนสามารถนำเทคนิควิธีการสอนที่ตนเชี่ยวชาญมาประยุกต์กับวิธีการสอนใหม่ เพื่อใช้สร้างเครื่องมือในการพัฒนากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนในรายวิชานั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป 2. เลือกจากประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในรายวิชาที่สอน (รับผิดชอบ) ก่อน โดยต้องเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และเมื่อศึกษาแล้วจะได้นำผลการศึกษามาพัฒนาเทคนิค กระบวนการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอนหรือการประเมินผลและวัดผลให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สถิต จำเริญ กับการทำวิจัยในชั้นเรียนในรายวิชาที่รับผิดชอบ

3.2 เทคนิคและกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

1. พยายามมองเห็นปัญหาและหาแนวทางการแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนในชั้นเรียน จากนั้นทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้มาก เพื่อเรียนรู้ทฤษฎีใหม่ ๆ 2. งานวิจัยในชั้นเรียนต้องประเด็นที่ไม่ซับซ้อน แต่เมื่อศึกษาแล้วสามารถได้คำตอบของปัญหาเพื่อนำมาใช้ในชั้นเรียนของตนเองหรือจะเป็น

ตัวอย่างให้ผู้สอนรายอื่นได้ กระบวนการวิจัยจึงเป็นการวิจัยที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถทำได้ง่ายและไม่ยุ่งยาก เช่น การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ หรือการสนทนากลุ่ม และอาจวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติหรือเชิงพรรณนา 3. งานวิจัยในปัจจุบันต้องอาศัยเทคนิคเชิงบูรณาการข้ามศาสตร์ เนื่องจากปัจจุบันการวิจัยที่ใช้เพียงเทคนิคใดเทคนิคหนึ่งอาจไม่สามารถพัฒนาองค์ความรู้ของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการวิจัยเชิงบูรณาการข้ามศาสตร์จะช่วยให้เทคนิคของผู้วิจัยมีความหลากหลายและทำให้กระบวนการวิจัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.3 เทคนิคและวิธีการเขียนบทต่างๆ ในรายงานการวิจัย มีเทคนิคและวิธีการดังนี้

3.3.1 เทคนิคและวิธีการเขียนบทที่1 บทนำ มีเทคนิคและวิธีการคือ ในบทนำจะเป็นการเขียนเพื่อให้เห็นความสำคัญของประเด็นการพัฒนาและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งบางครั้งอาจต้องมีการยกสถิติหรือมีข้อเท็จจริงที่เกิดประเด็นปัญหานี้มาอ้างอิง เพื่อสร้างน้ำหนักในงานวิจัยว่าหากศึกษาวิจัยแล้วจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้และส่งผลดีต่อผู้เรียนได้อย่างไร เรียกว่าต้องมีคำตอบหรือแนวทางที่ดีขึ้นเมื่อได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนนี้ โดยเนื้อหาในบทนำควรประกอบด้วย 1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ในเนื้อหาส่วนนี้นิยมแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบัน ควรเขียนให้เห็นถึงสภาพการเรียนการสอนภายในรายวิชาหรือภายในหลักสูตรที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มีปัญหาหรือจำเป็นต้องพัฒนาเนื่องจากอะไร มีความสอดคล้องกับบริบทการเรียนการสอนในศาสตร์สาขาวิชานั้นๆ ในประเทศไทยอย่างไร ในส่วนนี้อาจเขียนครอบคลุมไปถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง แผนยุทธศาสตร์ของประเทศ จังหวัด มหาวิทยาลัย ปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับ โลก ทวีป ประเทศ จังหวัด มหาวิทยาลัย (ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษา) ส่วนที่ 2 ประเด็นการพัฒนาหรือปัญหาที่ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเรื่องนี้ ควรเขียนให้เห็นว่าเมื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหากลุ่มเป้าหมายจะได้อะไร โดยเน้นการอธิบายปัญหาทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเรื่องนี้ พร้อมทั้งเสนอแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยย่อ ว่ามีผู้เคยศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องมาหรือไม่ หรือยังขาดประเด็นใด และส่วนที่ 3 สรุปประเด็น ควรเขียนสรุปเชื่อมโยงประเด็นต่างๆ ทั้ง 3 ส่วนเข้าด้วยกันว่า จากสภาพปัจจุบันรวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควรพัฒนาหรือเร่งแก้ไขปัญหา อีกทั้งยังไม่มีใครเคยศึกษาวิจัยในประเด็นนี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษา พร้อมทั้งบอกว่าจะศึกษาอะไร และมีประโยชน์อย่างไรต่อหน่วยงานใด 2. วัตถุประสงค์ ควรแสดงความมุ่งหมายว่าผู้วิจัยต้องการทำอะไร โดยเขียนเป็นวลี เช่น เพื่อศึกษา.. เพื่อสำรวจ... เพื่อพัฒนา... เพื่อวิเคราะห์... เป็นต้น วัตถุประสงค์ควรเขียนเป็นข้อ ๆ ให้สั้น กระชับ และครอบคลุมประเด็นเนื้อหาของงานวิจัย ซึ่งโดยทั่วไปวัตถุประสงค์ในงานวิจัยจะมีเพียง 2 ข้อ ไม่ควรเขียนหลายข้อจนเกินไปหากไม่จำเป็น และควรเขียนให้ตรงกับชื่อเรื่องวิจัยของตนเองเป็นสำคัญ 3. ขอบเขตของงานวิจัย ควรแสดงระเบียบวิธีวิจัยแบบย่อๆ เช่น งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีการศึกษาเอกสารตำราอะไรบ้าง มีพื้นที่การวิจัยตรงไหน กลุ่มประชากรคือใคร ทฤษฎีที่ใช้มีอะไรบ้าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีกี่แบบ สถิติที่ใช้ในการวิจัยมีอะไรบ้าง เป็นต้น 4. กรอบแนวคิดของงานวิจัย ควรแสดงกรอบแนวคิดให้ชัดเจนว่าผู้วิจัยต้องการศึกษาอะไร ในทฤษฎีอะไรมาพัฒนาเครื่องมือ และภายหลังเมื่อใช้เครื่องมือแล้ว กลุ่มตัวอย่างจะมียุทธศาสตร์หรือศักยภาพเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงไร 5. คำนิยามศัพท์เฉพาะ ควรมีประมาณ 2-3 คำ โดยเป็นคำสำคัญที่มีความหมายเฉพาะตัวและใช้บ่อยในงานวิจัย โดยอธิบายให้เชื่อมโยงกับงานวิจัยของตนด้วยภาษาของผู้วิจัยแต่ไม่ขัดแย้งกับหลักการหรือทฤษฎีทั่วไป 6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย ควรเขียนว่าจะเกิดประโยชน์อะไร กับใครอย่างไร และควรเขียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.3.2 เทคนิคและวิธีการเขียนบทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง/เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีเทคนิควิธีการคือ ในบทที่ 2 เป็นการทบทวนเอกสาร งานวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นเนื้อหาในบทนี้ผู้วิจัยจึงควรอ่านงานนั้นจริง ๆ จากต้นฉบับ และมีการสังเคราะห์ออกมาแล้วเขียนสรุปเป็นส่วนหนึ่งของผู้วิจัย ไม่ใช่การลอกเนื้อความทั้งหมดมาวาง เพราะการลอกเนื้อความทั้งหมดมาวางอาจส่งผลให้ผิดจรรยาบรรณนักวิจัยได้ ดังนั้นจึงควรเรียบเรียงกลั่นกรองให้เนื้อความเป็นส่วนของผู้วิจัยและทำการอ้างอิงตามหลักการอ้างอิงให้ถูกต้อง ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้เอาเฉพาะงานวิจัยที่สอดคล้องและเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของตนเองเท่านั้น ไม่ต้องนำมาหลายเรื่องเกินไป

3.3.3 เทคนิคและวิธีการเขียนบทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย มีเทคนิคและวิธีการคือ ในการเขียนวิธีการดำเนินการวิจัยในบทที่ 3 ผู้วิจัยควรพยายามเขียนให้ครบทุกประเด็นให้ละเอียดขึ้นกว่าบทที่ 1 โดยในบทนี้สามารถแบ่งหัวข้อย่อยได้เป็น ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล แผนการดำเนินงาน มีรายละเอียดดังนี้ 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ต้องระบุประชากรและกลุ่มตัวอย่างให้ชัดเจน ว่าเป็นใคร ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างไร จำนวนเท่าไร บอกเหตุผลว่าทำไมถึงเลือกกลุ่มตัวอย่างนี้ 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระบุว่าเครื่องมือใดบ้าง แต่ละชิ้นมีรายละเอียดอย่างไร เช่น หากเป็นแบบสอบถาม จะต้องระบุชื่อแบบสอบถาม แบ่งเป็นกี่ส่วน แต่ละส่วนมีรายละเอียดอย่างไร และจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบสอบถามหรือเครื่องมือวิจัยอื่นๆ หากมีการวิจัยในมนุษย์ ก็จำเป็นต้องขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ด้วย 3. แสดงวิธีการเก็บข้อมูล และแสดงวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพและในเชิงปริมาณด้วยสถิติต่างๆ 4. การวิเคราะห์ข้อมูล อธิบายขั้นตอนว่าวิเคราะห์อย่างไร ใช้หลักการ แนวคิด ทฤษฎีใดในการวิเคราะห์ 5. แผนการดำเนินงาน อธิบายว่า มีขั้นตอนต่าง ๆ อย่างไร ใช้ระยะเวลาเท่าไร นิยมเขียนเป็นตารางและมีลูกศรกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย

3.3.4 เทคนิคและวิธีการเขียนบทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีเทคนิคและวิธีการคือ ควรมุ่งเน้นการเขียนผลการวิจัยว่ามีผลการศึกษาออกมาเป็นอย่างไร โดยควรลำดับผลการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับวิธีการดำเนินงานวิจัยและเครื่องมือวิจัยในบทที่ 3 หากเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ให้ทำการบรรยายเชิงพรรณนาตลอดทั้งบท และควรลำดับหัวข้อเริ่มตั้งแต่ ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือการลงพื้นที่ภาคสนาม การวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนาม แนวคิดหรือทฤษฎีใหม่ที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งอาจจะมีการหรือตารางประกอบการพรรณนาก็ได้ แต่หากเป็นวิจัยเชิงปริมาณหรือรูปแบบผสมผสาน ควรเป็นการพรรณนาเพื่ออธิบายข้อมูลเชิงตัวเลข และควรลำดับหัวข้อเริ่มตั้งแต่ข้อมูลที่ได้จากการเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติต่างๆ เป็นต้น การลำดับผลการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อมูลของเราได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.3.5 เทคนิคและวิธีการเขียนบทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ มีเทคนิคและวิธีการดังนี้ 1. การสรุปผล เป็นการเขียนสรุปจากข้อมูลในบทที่ 4 จึงควรเขียนให้สั้นและกระชับ ซึ่งเนื้อหาการเขียนสรุปควรเขียนให้ผลของการวิจัยที่ได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีความชัดเจนตรงประเด็นกับโจทย์วิจัยที่เราตั้งไว้ 2. การอภิปรายผล ควรเขียนเพื่อแสดงข้อค้นพบที่เกิดขึ้นในงานวิจัย ซึ่งอาจจะเป็นข้อค้นพบที่ตรงหรือสอดคล้องกับทฤษฎี แนวคิด สมมติฐานที่ตั้งไว้ หรืออาจเป็นข้อค้นพบใหม่ที่พบในงานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะต้องอภิปรายถึงสาเหตุหรือข้อมูลสนับสนุนเพื่ออธิบายได้ว่าที่มีความแตกต่างเพราะเหตุใด อะไรเป็นปัจจัยหรือตัวแปรที่ทำให้เกิดความแตกต่างนั้น จะส่งผลกระทบต่อใคร/อะไร อย่างไรบ้าง นอกจากนี้เทคนิคการอภิปรายผลควรอภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัยจะทำให้การเขียนอภิปรายง่ายขึ้น 3. ข้อเสนอแนะ ควรเขียนในเชิงเสนอประเด็นต่างๆ ที่ผู้วิจัยศึกษาแล้วอาจยังไม่สามารถค้นพบในงานของตน

จึงต้องเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป หรืออาจเขียนเสนอแนะให้ผู้ที่จะนำงานวิจัยชิ้นนี้ไปใช้ประโยชน์ว่าสามารถนำงานวิจัยนี้ไปใช้ได้อย่างไร เป็นต้น

ภาพที่ 4 บรรยากาศการเก็บข้อมูลวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโดยใช้ทฤษฎีและองค์ความรู้ทางศิลปะมาบูรณาการการเรียนการสอนในรายวิชาปฏิบัติ เพื่อพัฒนากระบวนการนำเสนอผลงานศิลปะเชิงเนื้อหา ของนักศึกษาประจำหลักสูตรศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

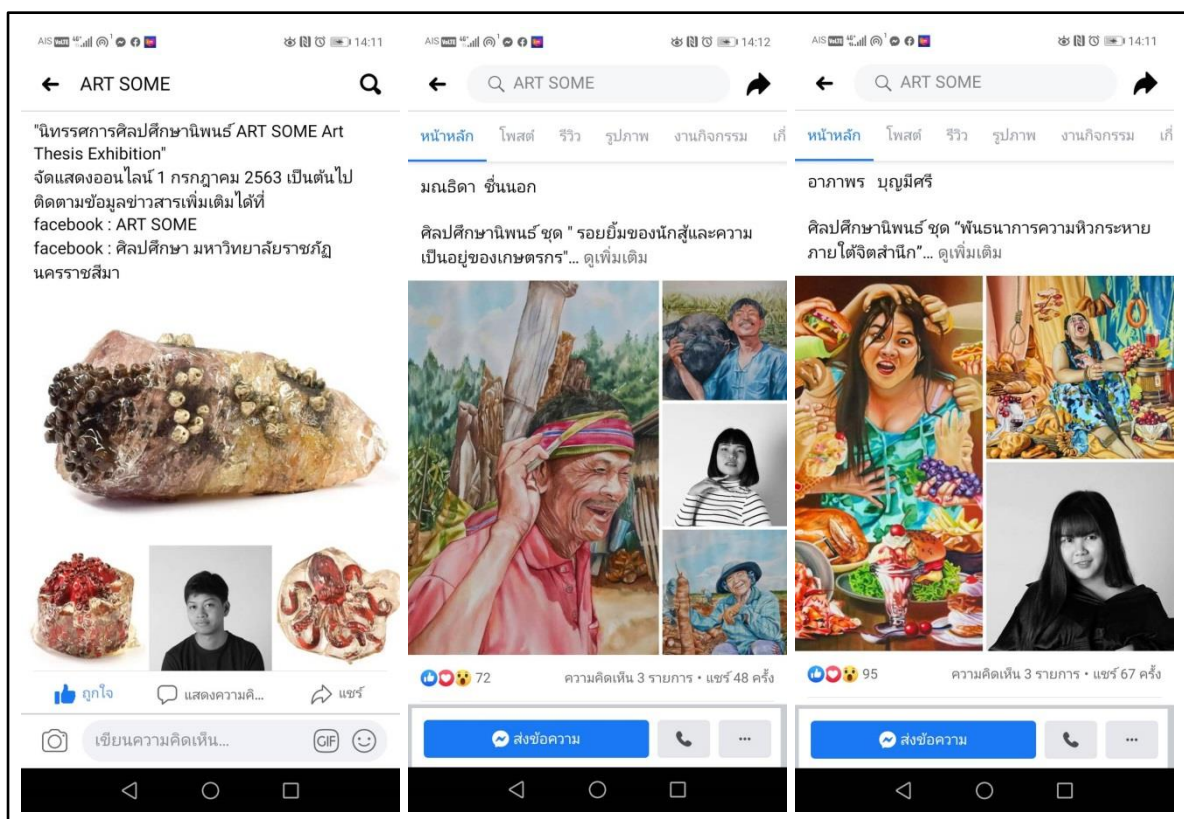
3.4 ในเนื้อหาของงานวิจัยในชั้นเรียน มีเนื้อหาใดบ้างที่มีการบูรณาการระหว่างการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และแนวคิด Green University

ในงานวิจัยในชั้นเรียนด้านสังคม มีเนื้อหาการบูรณาการการเรียนการสอนจากสถานการณ์จริง จากประสบการณ์ตรง โดยไม่ต้องเรียนในชั้นเรียน ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการบูรณาการใช้กฎหมายกับข้อเท็จจริงได้เป็นอย่างดี การมีความรู้ความเข้าใจดังกล่าวทำให้ผู้ใช้บัณฑิตหรือหน่วยงานที่รับนักศึกษาฝึกงานมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางวิชาการของนักศึกษาในการไปฝึกงานและมีบางหน่วยงานให้นักศึกษาออกไปบริการวิชาการสู่ชุมชน เช่น สำนักงานอัยการ สดขจ. หรือสำนักงานยุติธรรมจังหวัด และสำนักงานทนายความ นอกจากนี้ประโยชน์ของการเรียนการสอนจากสถานการณ์จริง นอกชั้นเรียน ยังเป็นการ Green University เพราะไม่ต้องเรียนในห้องประหยัดไฟฟ้าและพลังงาน

ในงานวิจัยในชั้นเรียนด้านภาษา มีเนื้อหาที่บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ และการบริการวิชาการดังนี้ “การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการการอ่านคำโดยใช้ลักษณะทางกลศาสตร์ของเสียงวรรณยุกต์” บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาศาสตร์ภาษาไทย “การรับรู้เสียงพยัญชนะต้น /ด/ กับ /ต/ และ /บ/ กับ /ป/ : กรณีศึกษานักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา” บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาศาสตร์ภาษาไทยและรายวิชาเทคนิคการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ “Tone in the Khorat Dialect and the Northeastern Dialect.” บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาถิ่น และรายวิชาภาษาศาสตร์ภาษาไทย “The Development of Thai Tonal Pronunciation Exercise: A Case Study of Chinese Students, NRRU” บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาศาสตร์ภาษาไทย และรายวิชาเทคนิคการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ “การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.” บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาทุกรายวิชาในหลักสูตร ศศ.บ. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศและรายวิชาเทคนิคการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ “สภาพ ปัญหา และประสิทธิภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพภาษาไทย : กรณีศึกษานักศึกษา

ชาวจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา” บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาการเตรียมฝึก
 ประสบการณ์วิชาชีพภาษาไทย และรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพภาษาไทย และยังมีบูรณาการ
 กับการบริการวิชาการโดยมีการฝึกให้นักศึกษาชาวจีนได้สอนภาษาจีนให้แก่ชาวไทย

ในงานวิจัยในชั้นเรียนด้านศิลปะ มีเนื้อหาที่บูรณาการระหว่างการเรียนการสอนในรายวิชาปฏิบัติ
 ภายในหลักสูตรศิลปศึกษา ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชา
 ปฏิบัติภายในหลักสูตรตลอดจนนอกหลักสูตรได้ นอกจากนี้งานวิจัยชิ้นนี้ยังมุ่งเน้นการสร้างสรรคผลงานศิลปะ
 เพื่อนำไปแสดงผลงานในรูปแบบนิทรรศการจึงเป็นการบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมใน
 เชิงองค์รวมด้วย สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาใช้เทคโนโลยีต่างๆ ช่วยในการนำเสนอผลงาน เพื่อลด
 การใช้กระดาษ เช่น การใช้โปรแกรม Power point โปรแกรม Illustrator และ โปรแกรม Photoshop เป็น
 ต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Green University ที่กำลังเข้ามามีบทบาทในวงวิชาการสถาบันอุดมศึกษาใน
 ปัจจุบัน

ภาพที่ 5 การแสดงผลงานศิลปศึกษานิพนธ์รูปแบบออนไลน์ ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศึกษา ในแนวคิด
 Green University

3.5 งานวิจัยในชั้นเรียนของผู้วิจัย มีระเบียบวิธีวิจัยที่ง่ายต่อการเริ่มต้น ง่ายต่อการนำไปประยุกต์ใช้
 และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรต่างๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยได้ดังนี้

1. การใช้เทคนิคการสอนโดยใช้ BBL และ PBL รวมทั้งการใช้ภาพยนตร์หรือหนังมาใช้เป็นสื่อ
 ในการสอนวิชากฎหมาย สามารถนำไปใช้ประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ หรือในหลักสูตรอื่นได้
 ด้วย เพราะการสอนแบบบรรยายอย่างเดียวอาจทำให้นักศึกษาเข้าใจยาก แต่หากมีสื่อหรือเทคนิคใหม่ๆ จะ

ทำให้การเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือเรียนนอกห้องจากการฝึกงานหรือการศึกษาดูงานจะเกิดผลดีต่อผู้เรียนมากขึ้น

2. สามารถนำเทคนิคแนวทางไปปรับใช้กับรายวิชาที่เกี่ยวข้องได้ ทำให้บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนดีขึ้น ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ส่งผลต่อภาพรวมของมหาวิทยาลัยไปในทิศทางที่ดีขึ้นตามลำดับ

3. สามารถนำไปประยุกต์ใช้และนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนทางศิลปะ ศิลปกรรม ศิลปศึกษา ออกแบบนิเทศศิลป์ หรือศาสตร์แขนงอื่นๆ ที่ไม่ความใกล้เคียงกันได้ไม่ยาก เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการพัฒนาทักษะการนำเสนอผลงานศิลปะเชิงเนื้อหาของนักศึกษาด้วยการใช้เทคนิคการบูรณาการข้ามศาสตร์ ดังนั้นในกระบวนการและระเบียบวิธีวิจัยจึงไม่มีความซับซ้อน โดยเป็นการวางรูปแบบการพัฒนาด้วยเครื่องมือก่อนและหลังเรียนในลักษณะวิจัยเพื่อพัฒนา การพัฒนาการนำเสนอผลงานจึงเป็นลำดับขั้น เมื่อถึงขั้นตอนสุดท้ายนักศึกษามือถึงความรู้และทักษะการนำเสนอผลงานศิลปะเชิงเนื้อหาที่เพิ่มขึ้นไม่มากนัก

4. ปัญหาอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ปัญหาอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีดังต่อไปนี้ 1. ตัวผู้วิจัยเอง ควรทดสอบตนเองว่ามีความพร้อม มีแรงจูงใจในการทำวิจัยหรือไม่อย่างไร อีกทั้งควรตรวจสอบความรู้ของตนว่ามีองค์ความรู้เพียงพอสำหรับทำวิจัยมากน้อยเพียงไร 2. งบประมาณ เพราะวิจัยในชั้นเรียนจะไม่ค่อยมีงบประมาณสนับสนุนการวิจัยหรือถ้ามีงบประมาณไม่เพียงพอ 3. เวลา เนื่องจากผู้สอนมีภาระงานสอน และหน้าที่บริหารด้วย อาจส่งผลต่อการทำวิจัยให้เสร็จตามระยะเวลาได้ 4. แหล่งตีพิมพ์ วารสารวิชาการที่เข้าฐาน TCI อาจไม่รับตีพิมพ์บทความวิจัยในชั้นเรียน 5. สภาพห้องเรียนที่ยังไม่มีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เป็นต้น

5. แนวทางแก้ไข ปัญหาอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน

แนวทางแก้ไข ปัญหาอุปสรรคในการทำวิจัย มีดังต่อไปนี้ 1. ควรมีงบประมาณสนับสนุนที่มากขึ้น และเพียงพอ จะทำให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพมากขึ้น 2. ควรมีงบประมาณปรับปรุงห้องเรียนและจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ให้มีความทันสมัย 3. ควรเตรียมความพร้อมให้กับตัวผู้วิจัยอยู่เสมอ โดยหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้ตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อเตรียมองค์ความรู้ของตนให้พร้อมสำหรับการทำงานวิจัย 4. เข้าร่วมงานประชุมวิชาการในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ ๆ มาพัฒนางานของตน 5. การบริหารจัดการ คือ การบริหารจัดการเวลาและอารมณ์ของตนเองให้ได้ เพื่อให้งานวิจัยสามารถทำได้ทุกที่ทุกเวลา งานวิจัยสามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ 6. ควรสร้างเครือข่ายหรือหาแหล่งนำเสนอผลงานประเภทวิจัยในชั้นเรียนมารับด้วย

6. การนำงานวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์และเทคนิควิธีการเผยแพร่

งานวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ผ่านเทคนิคและวิธีการเผยแพร่งดังต่อไปนี้ 1. นำงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนภายในหลักสูตร เช่น นำมาบูรณาการร่วมกับกระบวนการเรียนการสอน ส่งผลให้นักศึกษามีศักยภาพในด้านองค์ความรู้และทักษะปฏิบัติที่สูงขึ้น 2. นำงานวิจัยเผยแพร่ในรูปแบบการประชุมวิชาการระดับชาติในประเทศไทยและระดับนานาชาติที่ต่างประเทศ ส่งผลให้งานวิจัยมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเชิงวิชาการ โดยจะต้องเลือกการประชุมวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ทำวิจัยให้มากที่สุด หากการประชุมวิชาการนั้นมีทุกสาขาจะเป็นการประชุมที่หวังผลกำไรทางธุรกิจมากกว่าทางวิชาการ และพิจารณาจำนวนครั้งที่จัดการประชุม ยิ่งมากยิ่งดี และการนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับ

นานาชาติจะต้องเขียนและนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ก็จะเป็นการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาให้กับตัวผู้วิจัยด้วย ส่วนการเผยแพร่บทความวิชาการผ่านวารสารที่อยู่ในฐาน TCI ในขั้นต้น สามารถเลือกส่งในวารสารที่ยังไม่อยู่ในฐาน TCI ก่อน เมื่อได้รับการตีพิมพ์แล้ว ในงานวิจัยครั้งต่อไปจึงพัฒนาและสร้างความท้าทายด้วยการส่งไปยังวารสารที่อยู่ในฐาน TCI เริ่มจากฐาน 2 ก่อนแล้ว จึงไปที่ฐาน 1 ตามลำดับ และที่สำคัญเมื่อส่งบทความวิจัยไปยังวารสารใดแล้ว ให้ส่งไปที่เดียวเท่านั้น รอจนกว่าบรรณาธิการวารสารจะติดต่อกลับ หากถูก reject ให้พิจารณาจากคำแนะนำ แล้วแก้ไข และส่งไปยังวารสารอื่นต่อไป 3. งานวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประเมินหลักสูตร มคอ.7 ได้ เพราะวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการพัฒนาระบบกลไกการเรียนการสอน การบูรณาการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ นอกจากนี้ยังสามารถนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นๆ ภายในหลักสูตร ส่งผลกระบวนการเรียนการสอนภายในหลักสูตรมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายและทันสมัย ตลอดจนนักศึกษาได้พัฒนาทักษะทางวิชาการและทักษะปฏิบัติผ่านรูปแบบกระบวนการวิจัยอีกด้วย

7. ข้อเสนอแนะและคำแนะนำสำหรับคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยในการนำเทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียนประยุกต์ใช้

ข้อเสนอแนะและคำแนะนำสำหรับคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยในการนำเทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียนของท่านไปประยุกต์ใช้มีดังต่อไปนี้ 1. การทำวิจัยถือเป็นภาระหน้าที่ของอาจารย์ผู้เป็นนักวิชาการ ดังนั้น ไม่ควรจะเป็นวิจัยขนาดใหญ่หรือวิจัยในชั้นเรียน ก็ล้วนแต่เป็นการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของตนทั้งทางด้านองค์ความรู้ เทคนิคการสอน และทักษะปฏิบัติ การลงมือทำวิจัยอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้สอนมีมุมมองและเทคนิคการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ อีกทั้งยังมีมุมมองทางวิชาการที่กว้างและลึกยิ่งขึ้น ดังนั้นอาจารย์ควรทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ 2. ในการเริ่มทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยควรมองหาปัญหาและแนวทางในการแก้ไขที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ในรายวิชาที่ถนัดที่สุด จากนั้นค้นหางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาโดยละเอียด และกลับมาทบทวนว่า สามารถนำแนวคิดทฤษฎีใดมาปรับใช้ในรายวิชาของท่านได้ และสามารถขอคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์ได้เสมอ 3. สำหรับเทคนิคต่างๆ ในการวิจัยในชั้นเรียน คณาจารย์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัยตลอดจนการเรียนการสอนของตนได้ไม่ยาก เนื่องจากเทคนิคต่างๆ ในงานวิจัยในชั้นเรียนนี้ เป็นเทคนิคงานวิจัยพื้นฐานที่มีลำดับขั้นตอนชัดเจน และได้มีความซับซ้อนในกระบวนการวิจัยมากมายนัก

8. การเก็บข้อมูลวิจัยในชั้นเรียนภายใต้สถานการณ์โควิด 19

ข้อมูลเชิงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถค้นหาได้ทางออนไลน์และอาจเข้าไปค้นหาและศึกษาในห้องสมุดได้ในรูปแบบ Social Distancing ส่วนข้อมูลจากการใช้เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างหรือข้อมูลภาคสนาม บางส่วนทำการเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วก่อนสถานการณ์โควิด-19 ขณะที่บางส่วนทำการเก็บข้อมูลโดยใช้ระบบออนไลน์ เช่นแบบสอบถาม Google form และทำการสัมภาษณ์โดยใช้แอปพลิเคชันออนไลน์ต่างๆ

9. เครื่องมือ/แอปพลิเคชันที่ท่านใช้เก็บข้อมูลวิจัยในชั้นเรียนภายใต้สถานการณ์โควิด19

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาใช้แอปพลิเคชัน Google drive เพื่อเก็บข้อมูล และทำการสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามด้วยโปรแกรม Google form และติดต่อสื่อสารกับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างผ่านแอปพลิเคชัน Line หรือ Zoom

10. ปัญหา/อุปสรรคในการเรียนการวิจัยในชั้นเรียนของท่านภายใต้สถานการณ์โควิด19 และท่านมีแนวทางแก้ไขอย่างไร

1. กลุ่มตัวอย่างอาจไม่สามารถเข้าไปตอบแบบสอบถามได้ทุกคนเพราะระบบเครือข่ายอาจไม่สามารถถึงได้ รวมทั้งไม่เข้าใจวิธีการเข้าระบบหรือวิธีการตอบ แนวทางแก้ไขจึงต้องโทรศัพท์แจ้งให้ทราบไว้ก่อน โดยแจ้งในไลน์กลุ่ม และแจ้งในเฟสกลุ่มเพื่อให้ทราบหลายช่องทาง

2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่4 ซึ่งเรียนวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมาย ในภาคเรียนที่ 2/2562 บางคนสำเร็จการศึกษาไปแล้วหลังฝึกงานเสร็จจึงเกิดปัญหาเรื่องการติดต่อ แก้ไขปัญหาโดยเน้นการโทรศัพท์ประสานให้กรอกข้อมูล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่สร้างขึ้นมาก่อนสถานการณ์โควิด-19 นั้นไม่สามารถใช้ได้ ผู้วิจัยจึงทำการแก้ไขโดยใช้แนวทางคือศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในการสร้างเครื่องมือด้วยแอปพลิเคชันออนไลน์ต่างๆ เพื่อให้กระบวนการวิจัยสามารถเดินหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ข้อมูลด้านการวิจัยในชั้นเรียนในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา (Covid 19)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สถิต จำเริญ

หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนิษฐา พุทเสถียร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบศักดิ์ สิริมงคลกาล

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

อาจารย์ฐิตารีย์ เปรมวิไลศักดิ์ บุญศักดิ์

หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะกรรมการการจัดการความรู้ KM คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครราชสีมา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบศักดิ์ สิริมงคลกาล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษกร จันท์เทวณูมาส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ตุลา คมกฤต มโนรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ฉิมพลี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ว่าที่ร้อยเอก ดร.ศธาวิฑูรย์ พลโคตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สถิต จำเริญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกอมร ภัทรกิจพงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นรินทร์ภัทร สุขีสอนธิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธิดา วรธนะปกรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มงคล เจริญจิตต์

อาจารย์ ดร.ปิยะนันท์ ทรงสุนทรวิวัฒน์

อาจารย์มยุรี แคนตะ

อาจารย์เปรมกมล สถิตเดชกัญชร

อาจารย์รัตติกร ศรีชัยชนะ

อาจารย์รุ่งเพชร วรพงศาพิศัย

อาจารย์พงษ์กฤษณ์ พงษ์ภากรณ์ศิริ

นางปนัดดา แก้วกุล

นางจตุมา เต็มสิริทิพรัตน์

นางรัชชนก พรหมจันทิก

นางสาววนิดา เจริญทนต์

นายวรรณิตร แก้วกุล